

Sygn. akt V Ca 2024/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia (del.) Wiesława Śmich
-----------------	------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2019 r. w Warszawie,

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A w W.

przeciwko (...) z siedzibą w D.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. s.t W. w W.

z dnia 14 lutego 2019 r., sygn. akt II C 5083/18

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego (...) z siedzibą w D. na rzecz powoda (...) S.A w W. kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt V Ca 2024/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 lipca 2018 r. (...) Sp. z o.o. w W. (obecnie (...) S. A z siedzibą w W.) wniósł o zasądzenie od (...) S.A. w D. kwoty 400 euro z odsetkami od dnia 19 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2019 roku Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 12 października 2018 roku do dnia zapłaty - oddalając żądanie odsetkowe w pozostałym zakresie oraz kwotę 947 zł jako zwrot kosztów postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany, zaskarżając rozstrzygnięcie w części, tj. co do pkt. 1 i 3.

Orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności dokumentu zatytułowanego Umowa cesji wierzytelności, a w konsekwencji poprzez bezpodstawne przyjęcie, że powód nabył wierzytelność przysługującą H. L. na podstawie umowy cesji z 16 maja 2018 roku nr (...), podczas gdy brak jakichkolwiek podstaw aby uznać, że ww. pasażer zawarł z powodową spółką umowę cesji wierzytelności, co skutkowało błędnym przyjęciem, że powód przejął skutecznie wierzytelności przysługujące pasażerowi, a w konsekwencji, że jest on legitymowany czynni do występowania w niniejszym sporze;

2. art. 233 § 1 w zw. z art. 248 i art. 217 § 3 k.p.c. poprzez pominięcie wniosku dowodowego pozwanego polegającego na zobowiązaniu strony powodowej do przedstawienia oryginału dokumentu rzekomej umowy cesji wierzytelności z 16 maja 2018 roku nr (...).

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych za I i II instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego i podniesione w niej zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne, jak również prawną ocenę tych ustaleń wskazaną w pisemnych motywach orzeczenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy zostały oparte na właściwym wykorzystaniu materiału dowodowego, który został oceniony z zachowaniem reguł określonych w art. 233 § 1 k.p.c., w szczególności bez przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów statuowanej tą regulacją. Sąd Rejonowy dokonując ustaleń w sprawie opierał się na przeprowadzonych w sprawie dowodach, które zostały jasno wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a wysnute wnioski, które przełożyły się na wydane orzeczenie, pozwalają na stwierdzenie, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowego rozstrzygnięcia. Sąd Okręgowy tym samym, jako trafne ocenił rozważenia Sądu Rejonowego, uznając podnoszone przez apelującego zarzuty za pozbawioną podstaw polemikę z właściwym stanowiskiem Sądu I instancji.

Odnosząc się do zarzutu niewłaściwej formy umów cesji Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że przedmiotowa umowa cesji nie wymaga formy pisemnej. Co do zasady umowa przelewu może być zawarta w dowolnej formie, w tym w sposób dorozumiany, jednak z treści umowy powinna dać się wyinterpretować wola obu stron. Natomiast wbrew stanowisku pozwanego, nie można zasadnie twierdzić, że z faktu iż podstawę tego roszczenia stanowi ustawa, wynika, że wierzytelność pasażera w postaci odszkodowania za opóźniony lot jest stwierdzona pismem i w konsekwencji, jej przelew wymaga formy pisemnej. Innymi słowy, błędnym jest założenie, jakoby roszczenie pasażera stanowiło wierzytelność stwierdzoną pismem w rozumieniu art. 511 k.c. Wobec tego, umowa cesji mogła zostać zawarta w dowolnej formie, a nawet w sposób dorozumiany. Z umowy przelewu powinno wynikać przede wszystkim kto jest zbywcą (cedentem), na rzecz kogo roszczenie przenosi (cesjonariusza), jak też jakiej wierzytelności przelew dotyczy. Ponadto w sytuacji, gdy obie strony zgodnie twierdzą, że doszło do przelewu wierzytelności z umowy, i że obie strony miały taki zamiar i cel umowy na względzie - zbędne są rozważania i dokonywanie wykładni oświadczeń woli w tym przedmiocie. Dokonywanie takiej wykładni ma bowiem sens wówczas, gdy stanowiska stron umowy różnią się (por. wyrok SA w Katowicach z 8 marca 2005 r., I ACa 1516/04, Legalis nr 72077). Nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego, że umowa cesji, na podstawie której powód nabył dochodzoną wierzytelność zawierała wszystkie niezbędne elementy (określone były strony umowy, wierzytelność za pomocą oznaczenia linii lotniczej, numeru i daty lotu oraz numeru rezerwacji), a oświadczenie woli cedenta (zachowania ujawnione poprzez posługiwanie się środkiem komunikacji elektronicznej) i cesjonariusza (podpis na dokumencie) były zgodne. W myśl zaś art. 77 (2) k.c. do zachowania dokumentowej formy czynności prawnej wystarcza złożenie oświadczenia woli w postaci dokumentu, w sposób umożliwiający ustalenie osoby składającej oświadczenie. Literalne brzmienie tego przepisu prowadzi do wniosku, że możliwość ustalenia osoby składającej oświadczenie nie musi wynikać z treści tego oświadczenia, ale ze

sposobu złożenia oświadczenia (np. osobę tę można ustalić za pomocą IP komputera, z którego wysłano informacje). Z dochowaniem formy dokumentowej mamy do czynienia także w przypadku wypełnienia formularza dostępnego na stronie internetowej obejmującego wpis danych pozwalających ustalić tożsamość składającego oświadczenie. Forma dokumentowa nie jest ekwiwalentem formy pisemnej. Podstawowa różnica to brak wymogu złożenia na dokumencie własnoręcznego podpisu.

Z przebiegu niniejszego postępowania wynika, iż umowa podpisana przez cesjonariusza została złożona w odpisie poświadczonym za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego, wobec czego uznać należało, iż zarzuty skarżącego, odnoszące się do formy umowy są nieuzasadnione. Nie ulega zatem wątpliwości, że wprawdzie nie w formie pisemnej, ale do zawarcia umów cesji doszło.

W tych warunkach należało stwierdzić, iż umowa cesji przedstawiona przez stronę powodową, z punktu widzenia formy jej zawarcia, zachowuje kryteria kodeksowej formy dokumentowej, stanowi również dokument, do którego stosuje się przepisy o dokumentach prywatnych, a w tym domniemanie autentyczności podpisu. Umowa cesji zawiera bowiem trwale przedstawienie znaków językowych w widzialnej postaci.

Zarzuty naruszenia prawa procesowego w istocie dotyczyły naruszenia prawa materialnego i zostały omówione powyżej. Wobec zaś faktu, iż odpis umowy cesji stanowił odwzorowanie danych zapisanych elektronicznie, nie stanowił zaś odpisu dokumentu sporządzonego w formie papierowej, nie było podstaw do uwzględnienia przez Sąd Rejonowy wniosku pozwanego o zobowiązanie powoda do złożenia oryginału dokumentu, albowiem umowa cesji nie została sporządzona w formie papierowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił. Orzeczenie o kosztach zapadło w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c.